

אם להקביל אל דברי דרידה: "העיקרון הארכונטי של הארכיב הנו גם עיקרון של הפקדה/סימון משותף, כלומר, של קיבוץ". ואותו "קיבוץ" מוחק את מה שלא בר "סימון משותף" בתנאיו ובחוקיו הזמניים של הבית. אז מישהו פתח בעמוד מסוים והלך והותיר יבשת אחת, מעין קיבוץ גלויות של דרמות אנושיות וחייתיות. אפשר היה לספר סיפור אחר אילו ניתן היה - לדפדף.

אמנים: אתי אברג'ל, חנן אופנר, עינת אמיר, ימימה ארגז, ישראל ארלנגר, מיכאל בן אבו, ירמי עדני
אוצרת: נאוה ט. ברזני

מישהו פתח והלך ובחלל מתחוללת התהוללות מוגבלת בזמן, של ניירות ושל משטחים זרים, שייטכן שיש והם מתגעגעים אל השלם שלהם. גלויים וסמויים כאחת, מתגלים אך לא נחשפים, הם חולקים חלל ארעי משותף ויוצרים שיח תלוי הקשר. הכל מצוי איפשהו באיזה אמצע ומסופר כאן סיפור על ארעיות, על נדידה בין גבולות, על זהות, על שליטה ועל חוסר שליטה. נראות פה פעולות של כיסוי ושל הנכחה שמבססות זיכרון ורגשות חרדה.

העבודות שנאצרו ונעצרו בחלל נתלשו מהווייתן והפכו למשהו אחר. סביר שיש כאן בחירה מוטה של נושא שמבטלת את שאר הנושאים שעוד נושאות העבודות.